

[Formanden.]

om ordet for en kort bemærkning?). Det er det ærede medlem fru Ellen Poulsen, der har ordet. (*Kristen Amby*: Det er jeg ganske klar over, men når det ærede medlem er færdig, vil jeg gerne have ordet!). Der er stillet forslag om at afbryde forhandlingen. Det forslag kan ikke diskuteres. Hvis det ærede medlem fru Ellen Poulsen vil tale videre, må det være om ændringsforslagene.

Ellen Poulsen: Må jeg have lov at stille et spørgsmål?

Formanden: Vi kan ikke diskutere forretningsordenen her, vi forhandler om ændringsforslagene, det ærede medlem har ret til at tale om ændringsforslagene, men andet kan ikke diskuteres på dette tidspunkt. Selve lovforslaget kommer til forhandling senere, medmindre forhandlingen standses.

Ellen Poulsen: Min henvisning til forretningsordenens § 7, stk. 6, har jeg anført.

Formanden: Der er nu stillet forslag om, at lovforslagets behandling standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling. Der vil være at foretage afstemning herom. (*Kristen Amby*: Jeg har bedt om ordet til denne afgørelse om, at man ikke kan diskutere forslaget om at standse behandlingen af lovforslaget!). Der kan ikke diskuteres forretningsordenen under dette punkt. Forhandlingen drejer sig om ændringsforslagene. Der er altså stillet forslag om at standse behandlingen af lovforslaget, og andet kan der ikke ske her.

Ellen Poulsens forslag om at standse sagens behandling (se ovenfor sp. 4872) *forkastedes* med 86 stemmer mod 72.

Derefter genoptoges forhandlingen om ændringsforslagene.

Erna Sørensen: Efter at en lægedeputation har været i udvalget mellem anden og tredje behandling, og efter at den højtærede justitsminister og den højtærede socialminister har erklæret sig rede til at imødekomme de krav, som lægerne stillede,

og som vi i udvalget blev enige om at tiltræde, kan jeg på egne vegne og på en del af mit partis vegne anbefale de ændringsforslag, der her foreligger.

Ellen Poulsen: Jeg vil gerne gøre tingets medlemmer opmærksom på, at de ændringsforslag, der her er til behandling, først kom udvalgets medlemmer så sent i hænde, at det var udelukket at få dem forelagt i partigrupperne før udvalgmødet onsdag eftermiddag. Jeg gør opmærksom på, at en anmodning til udvalgets formand om fornøden frist til at få forslagene behandlet i grupperne og om fastsættelse af et nyt udvalgmøde blev afslået, og endelig vil jeg gøre opmærksom på, at man torsdag igen rettede en indtrængende henvendelse til udvalgets formand om at få afholdt et nyt udvalgmøde, men også denne anmodning blev afslået.

Jeg tror at kunne sige, at denne usædvanlige fremgangsmåde har vakt stor opmærksomhed her på Christiansborg, og der er ingen tvivl om, at den vil gøre det endnu mere ude i befolkningen. Motiveringen for, at de højtærede ministre stillede disse ændringsforslag, var, at udvalget modtog en deputation af kendte læger. Samtlige gynækologiske overlæger ved de gynækologiske afdelinger her i København med undtagelse af een, der er medlem af mødrehjælpens bestyrelse, henvendte sig til folketingsudvalget for om muligt i ellefte time at få foretaget rettelser, som de anså for forsvarlige. Jeg kunne have ønsket, at de to højtærede ministre havde været tilstede ved det møde, hvor disse læger mødte op i udvalget, og jeg kunne ydermere have ønsket, at det var en af disse overlæger, der i dette øjeblik stod her på talerstolen og talte til folketingets medlemmer. Det burde have været sådan, at tingets medlemmer, inden man traf en afgørelse i denne sag, havde hørt, hvad disse læger havde at sige. Nu ved jeg godt, at man fra forskellig side har taget meget let på denne henvendelse fra lægerne, men man har dog ikke taget lettere på den, end at de to højtærede ministre omgående fremsatte ændringsforslag. Var det da mere end rimeligt, at man havde fået disse ændringsforslag til fornyet udvalgsbehandling? Der havde jo dog vist sig helt nye synspunkter. Man har dog med nogen rimelighed